

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

† Jakob kardinal Missia.

Prežalostna vest!

V ponedeljek 24. marca ob polu 1. zjutraj umrl je nagloma, zadet od srčne kapi, kardinal dr. Jakob Missia, previden s sv. zakramenti.

Za njim žaluje po vsej pravici slovenska zemlja, ker ni še rodila sina, ki bi bil dosegel tako visoko čast, in ki bi ji bil toliko koristil. Naš škof je bil prej, sedaj naš nadškof, a vedno skrbni dušni pastir, ljubeznjivi dobrotljivi oče. S svojim jasnim razumom in temeljito vsestransko učenostjo, s svojo pristrčno, globoko pobožnostjo in sveto navdušenostjo je dosegel lepih vspehov v boju za sv. katoliško cerkev in njene pravice. Katoliški cerkvi je med nami Slovenci zopet obudil mnogo udanih prepričanih vernikov ter požrtvovalnih delavnih duhovnikov. Zato so ga skriti in očiti sovražniki sv. cerkve, naj se zovejo liberalci ali kako drugače, srdito in besno napadali, dasi mu niso mogli odrekati spoštovanja. Pač dobro so čutili, da je njegovo vzorno vstrajno in mirno delovanje smrtonosno njih krivim naukom. Katoliški prepород v Slovencih je delo pokojnega kardinala. Zato smo mu dolžni največjo hvaležnost.

A tudi Avstrija je v njem izgubila moža, ki ji je v naših razburjenih časih premnogo koristil z modrim svetom, katerega so navadno iskali pri njem v najtežavnejših položajih, najkočljivejših vprašanjih, a ga tudi našli. Koliko je pač storil kot stalen ud škofovskega odbora, koliko pri posvetovanjih avstrijskih škofov! Visoko ga je cenil in čislal presvitli cesar, kakor brata ljubil sv. Oče.

* * *

Luč sveta je zagledal v Bogu počivajoči kardinal dne 30. julija 1838 na Moti, župnija sv. Križ pri Ljutomeru na Slovenskem Štajerskem, pod priprosto kmetsko streho „pri Mislovih.“ Zelo je skrbel zanjša njegov starejši brat Anton, ki je l. 1842. postal duhovnik. Predno je stopil v semenišče umrla mu je mati. Eno leto je bil bogoslovec v Gradcu, potem so ga pa poslali l. 1858. v Rim. Mudil se je tam šest let, postal doktor bogoslovja, 30. majnika l. 1863. pa je bil posvečen v mašnika. Vrnivši se l. 1864. domu je služil kot prefekt v deškem semenišču in profesor na škofovi gimnaziji v Gradcu, potem je postal l. 1866. škofov kaplan in 1876. kancelar. L. 1879. je postal stolni kanonik v Gradcu.

L. 1884. pa ga je Božja previdnost poklicala vladat ljubljansko škofijo. 7. dec. je bil posvečen v Gradcu, 14. dec. pa slovesno vmeščen v ljubljanski stolni cerkvi. L. 1898. pa je šel na željo cesarjevo kot nadškof v Gorico. Težko mu je bilo slovo od ljubljanske škofije, katere versko življenje je v teh letih vsestransko povzdignil z raznimi pripomočki. A skrbel je tudi za to, da je katoliško prepričanje prodrlo v javnosti in nastopilo zmagovito. Šel je v Gorico težkega srca; dne 22. maja 1898. je bil umeščen; čakale so ga nove časti, 19. jun. 1899. je dosegel kardinalske časti, a čakala ga je tudi smrt, za nas Slovence prerana smrt.

* * *

Ni ga več med živimi, a ostalo bo pri vseh katoliških Slovencih njegovo ime v najboljšem spominu, dal Bog, da ostane v nas tudi njegov resnično katoliški duh!

Dne 8. aprila opravile se bodo po vsej škofiji slovesne sv. maše zadušnice za pokojnega kardinala in nadškofa. Čut hvaležnosti nam veleva, da se udeležimo sv. daritve in prosimo Boga prav iskreno:

Daj mu zaslužen plačilo in večni mir!

Gospodarske stvari.

V hroščevem letu.

Vsako četrto, na nekaterih krajih vsako tretje leto je hroščevo ali kebrovo leto. V prvih toplih pomladanskih dnevih začno hrošči riti iz zemlje, ki je časih na kacam mestu vsa prevotlena, kakor rešeto. Z vsakim dnevom se množé temni roji, ki po dnevi in pri slabem vremenu mirno sedé po drevju, ob toplih večerih pa rojijo glasno okoli in iščejo primernih dreves za žrtje. Najljubši jim je hrast, za tem pa divji kostanj in javor, izmed sadnega drevja pa posebno češplja in sliva, pa tudi ostalo se jim ne upira. Samo lipe in akacije ne marajo. Ker obtoré vže poganja vsa rast in je drevje v najlepšem cvetu ali pa je malo prej odcveto, očevidna je škoda, ki jo delajo ti požeruhi. Listje, cvetje in mladi zarod vse uprek ti poklestijo. Le poglejmo hrastov gozd v hroščevem letu. Sredi maja je gol, kakor bi se bil posušil.

Tako udelavajo prvo polovico maja, potem še le se izgublajo, a prej so se zaplodili. Samci poginejo, samice žro še nekaj časa dalje, potem pa se zarijejo v zemljo in ondi odložé svojo zalégo, kacih trideset in še več okroglih jajec. Čim rahlejša je zemlja, tem ljubša jim je, zato jih mika sosebnó obdelani svet, njiva in vrt. Iz jajec se izvalé v 4—6 tednih ličinke, ogrci ali podjedi („črvi“) imenovani, ki obgrizujejo rastlinam korenine in je izpodjedajo, da vsled tega vsihajo. V prvem letu ne storé posebne škode, ker se prehranijo s trhlenim in gnilim drobirjem. Jeseni gredó zimovat v večjo globočino, na spomlad pa pridejo zopet pod vrh in se razkropé, rijoč za hrano sem ter tam. Ko se je dobro napasel, gre zopet globokeje, leži nekoliko dnij mirno in se oblevi prvokrat. Takoj potem hiti zopet navzgor, da bi s podvojeno požrešnostjo nadomestil, kar je za levitve zamudil. Odslej je škoda od dne do dne vidnejša; največja je v tretjem letu, počenshi od druge levitve do tretjega zimovanja, tedaj po priliki od kresa do sv. Mihela. Četrtega leta je dorasel in žré samo še do kresa, potem se zavleče v globino, naredi si lepo uglajeno jamico, v katerej se preobrazi v bubo in za kacih osem tednov je hrošč gotov. Ker se pa zdaj vže napoveduje jesen, ostane do prihodnje spomladi v zemlji, ki ga varuje mraza in ga zakriva neprijateljcem.

Ako hočemo temu silnemu požeruhu ustaviti škodljivo delovanje, treba je v prvo hrošče v živo prijeti ter jih pokončati. To se najvspešniše tako vršuje:

Hrošči se najbolje pobirajo, ako se otesajo z dreves. Ali to se mora vršiti zgodaj zjutraj, predno jih je solnce obsijalo ali pa ob mrzlih in oblačnih dneh. Takrat kebrí obumrli visé po listji in vsak stres jih pomeče na tla. Pod drevo naj se razgrne kaka rjuha ali kaj družega, da se mrčes tem hitreje pobere in da se ni treba za vsacim pripogibati. Nabrane je treba potem kakorkoli pomoriti n. pr. popariti. Ni mi treba še dostavljati, da kokoši hrošče prav rade zobljejo. Z apnom pomešani dadó jako dober gnoj.

Z vsako zmaščeno samico si pokončal blizu trideset ogrcev.

Proti ogrcem samim v zemlji se ne da tako vspešno postopati. Tiste, ki pri oranju ali pri okopovanji

pridejo na vrh, je treba sproti moriti. Pekoče solnce jih sicer precej hitro pomori ali vendar ne bi svetovali prepuščati ta posel zgolj solncu. Črvi začutivši sovražnost jim solnce, skušajo mu uteči, kar se jim večinoma posreči in sicer tem laže, ker je plug zemljo zrahljal. Pri oranji naj torej kak otrok s koškom v roci hodi za drevesom in naj pobira črve vanj. Doma naj jih pomeče kokošim, racam ali svinjam, ki jih vse prav rade jedó. Ako se ti pa to ne zdi vredno, vrzi jih konec njive na pot ali pa sploh na utrta tla, da jih solnce opali ali pa jih pogazi. To je še najgotovjša smrt. Da vrane in kavke hlastno pobirajo in žro ogrce za plugom, znano je vsacemu oraču. Ne odganjaj torej teh ptic, ako te spremljajo pri oranji.

To bi se tedaj dalo storiti proti črvu na zemljišču, ki se baš obdeluje. Drugod pa mora človek pokončevanje pripuščati svojemu dobremu prijatelju — krtu. Ta živi ž njim pod drnom in je nanj ves naprežen. Zmerom mu je za petami. Tolst ogrc mu je najljubša jed, ki se mu nikoli ne upira. Njemu na ljubav dela dolge poti in zemljišče, ki je posejano z ogrci, mu je najljubše bivališče. Kadar so ogrci pri vrhu, krt ne izpahuje krtin, temveč dela le plitve rove, ki se ti hodečemu udirajo pri vsaki stopinji. Ko so se pa ogrci pomaknili globokeje, sledi jih krt tudi tjekaj in ondod rije zemljo kvišku.

Ne huduj se torej, ako ugledaš nevšečne krtine, še hvaležen bodi krtu, da ti čisti zemljišče grdih požeruhov, katerim ti nikakor ne moreš do živega. Krtine po travnikih so res nevšečne in neprijetne, ali ta neprijetnost ni o nikakršnem razmerju s koristjo, ki nam jo prinaša s tem, da pod zemljo neusmiljeno hrusta požrešnega „črva“.

Poleg krta tudi netopirji posebno pridno zatirajo hrošča. Te živalice letajo zvečer, torej ob istem času, kakor hrošči in jih sila podavijo. Njim se pridružijo še sove in legoni. Po dnevi stopijo na njih mesto zopet drugi pokončevalci, namreč vrabci, senice, žolne, vrane in še mnoge druge. A več nego vsi drugi storé škorcei. Spomladi so po ves dan na poljih, v senožetih in po logih in sicer vsi na tleh. Človek bi mislil, kaj neki imajo? Le pusti jih, prav kristnega dela so se lotili. Ob tem času silijo kebrí na dan, ki so uže od jeseni čakali ugodnega vremena. A škorcei so tudi pripravljeni, da jih bodo sprejeli, kakor se spodobi takim netekom. Keber se še ni popolnoma izkobacal iz zemlje, uže ga je škorec pograbil, pretrl in kar je mehkega na njem, požrl, pustivši trda krila in kar je še družega neužitnega.

Tako popisuje pokojni profesor Erjavec v svoji knjigi „Naše škodljive živali“ boj, ki ga bije človek s svojimi zavezniki v živalstvu z rujavim hroščem, da se obvaruje pred preveliko škodo, ki mu jo povzročuje ta žuželka.

Ker je ravno letos takozvano „hroščevo“ ali „kebrovo“ leto, ko bode, koncem aprila in začetkom meseca maja ta žuželka nastopila v nešteti množini, zato je potrebno in vredno, da se vsak umen kmetovalec seznaní z naravo tega svojega največjega sovražnika v nižjem živalstvu in da po svoji moči pomaga, da se ga kolikor mogoče zatre. To je ravno letos posebno potrebno. Deželna oblast je izdala ukaz, da naj pri tem delu pomaga ljudsko-šolska

mladina na deželi; deželna postava z dné 17. jun. 1870 št. 28 v § 3 veleva: da morajo vsi posestniki, vživalci in najemniki zemljišč hroščedokler letajo, v času, ki ga postavi občinski predstojnik (navadno do 15. maja) od svojega sadnega drevja, lepšanih grmov, drevja ob gozdnih robéh i. t. d. vsak dan v zaranih urah, otresavati, pokončavati ali obračati kmetijstvu na korist. Ista postava v § 5 določuje, da more občinski predstojnik obotavljavcem naložiti globo 2—20 K in v § 12 narekuje, da imajo c. kr. žandarmerija, cestni in gozdni nadzorniki dolžnost, da vsak prestop te postave, ki ga zvedó, ovadijo občinskemu predstojniku in če je ta sam česa kriv, politični okrajni gosposki.

V letošnji spomladi storite vsi posestniki, vživalci in najemniki zemljišč svojo dolžnost, ne pustite se osramotiti od nežne mladine, pa tudi vsi gg. županje, duhovniki, učitelji in razumniki pokažite z dejanskim vzgledom v posnemo manj inteligentnim posestnikom, da veste, kak velik sovražnik je rujavi hrošč poljedelstvu in kako se ga mora v zator in strah prijeti!

Vsem pa ob enem priporočamo, da pri tem tudi ne pozabimo na zaveznike, ki jih ima človek v živalstvu v boju zoper rujavega hrošča in to so: krt, netopirji in naše ptice pevke, da jih ščitimo in negujemo kot naše največje prijateljice, ki nam opravljajo to delo radovoljno in brezplačno. Branimo jih zlasti pred neopravičenim preganjanjem in pokončevanjem!

Politični pregled.

Iz državnega zbora poročati nam je najprej nekaj res nezaslišanega. 18. marca vprizorili so Vsenemci velik škandal. Schönerer je očitno in na vso moč strastno govoril proti Avstriji in proti vladajoči habsburški hiši. Koncem svojega govora je zaklical: „Živijo nemški cesar! Živijo hohenzollerska hiša!“ (Nemški vladarji so iz rodovine po imenu Hohenzollern). Za njim so ponavljali iste klice drugi Vsenemci. Za prvi hip je zbornica osupnila, ker kaj tacega v naši zbornici pač še ni bilo slišati. A potem so navdušeno klicali slovenski in drugi nemški poslanci: „Živijo Fran Josip I. Zivela habsburška hiša!“ Kdor še dosedaj ni verjel, sedaj lahko z rokami prime, kaj nameravajo Vsenemci. Čisto razumevno je, da je bil ministerski predsednik vpričo teh prizorov blede kakor zid. A kar so njegovi predniki sejali, to on žanje. Ena temeljnih postav naše države je: Vsestranska enakopravnost vseh narodov države. A kolikrat je vlada Nemcem na ljubo kršila to postavo, Slovani in zlasti mi Slovenci smo smeli biti veseli, da nismo dobivali brč, če je pa nam odpadla kaka drobtina, smo veselja kar noreli. Vlada si je z vednim negovanjem Nemcev vzgojila — kačo v nadržih! Sicer je pa tak veleizdajski pojav in nastop mogoč le v avstrijski zbornici, drugje bi bili take poslance kmalu postavili na cesto, če ne pred sodišče. Tudi svoboda imej svoje meje, drugače je nesmisel.

V št. 4. smo omenjali predloga grofa Stürgkha, naj se opusti celjska gimnazija. Ta predlog je prišel dne 20. marca v zbornici na glasovanje — in

propadel. Večina je odločila, da bo celjska gimnazija še obstala. Nepopisen krik in vrišč so zagnali Nemci videč, da so propadli, pol ure ni bilo mogoče slišati samega sebe. Odločili so nekateri katoliški Nemci, katerim katoličanstvo ni zgolj prazna beseda, marveč res dajo vsakemu svoje. Nemci hočejo zato vladi nagajati!

Dunaj je pri volitvah v občinski svet spet pokazal krščansko lice. V III. razredu zmagali so vsi kandidati krščansko-socijalne stranke in vseh 46 kandidatov je bilo izvoljenih. Po mnogih okrajih si liberalci in ž njimi združeni soc. demokrati niso niti upali postaviti kandidatov, tako gotovi so bili da — pogoré. V drugem razredu je prodrlo 31 kandidatov kršč. socijalne stranke in samo eden nemški naprednjak. Pa na Dunaju tudi najodličnejših gospodov ni sram priti z molitveno knjižico v cerkev in iti očitno na božjo pot in javno sprejemati sv. zakramente. Od tod vspeh tudi v javnem političnem življenju. Nevstrašeni krščanski dunajski možje so lahko v zgled možem marsikje, zlasti po mestih.

Čehi so nemirni ljudje. Ni jim dosti, da so si vedno v lasih z Nemci, vlačijo na dan stare reči samo zato, da se širi razpor med rodnimi brati. Sedaj hočejo spet proslavljati krivoverca Husa, zagrizenega nasprotnika katoliške cerkve. Seveda bodo katoličani odločno ugovarjali, potem se bode pa govorilo o brezdomovincih in slabih narodnjakih, kakor pri nas. Bodimo edini v načelih katoliških in ne bo treba takih razporov, ki narodu le škodijo.

Dne 19. feb. 1861 je bilo v Rusiji odpravljeno telesno robotanje. Ta znameniti dan so slavili 19. feb. v Moskvi. Pred spomenikom carja Aleksandra II. se je zbrala velika množica naroda. Ko so molili za dušo pokojnega carja, ki je ruskemu narodu naklonil to dobroto, padlo je na kolena na en mah 50.000 ljudij. To je hvaležnost. Govoril je narodu pri tej priliki veliki knez Sergej Aleksandrovič. Nekaj nezaslišanega, da bi se podal član vladarske hiše med narod. Narod je bil ves navdušen in vse se je vršilo v najlepšem redu. Nemire, kakoršni so bili zadnji dijaški nemiri, vprizarjajo le Rusiji sovražni ljudje, hoteč jo pred svetom spraviti ob dobro ime, a doma ji odgojiti narod.

V Varšavi so prišli na sled veleizdaji, v katero je zapletenih več častnikov. Neki polkovnik Grimm, Nemec, ki je služil v ruski armadi kot adjutant generala Pucinevskega, je že dolgo vrsto let izdajal Nemčiji ruske vojne načrte in druge važne vojaške listine. Zdaj so ga pa zasledili in takoj ustrelili. Pri hišni preiskavi v njegovem stanovanju so dobili polno pisem, iz katerih je razvidno njegovo občevanje z Nemčijo; med drugim je povedal Nemcem tudi imena onih častnikov, ki bi se dali v slučaju vojne podkupiti. Za ta poročila ga je Nemčija bogato obdarovala; zaslužil si je s tem okrog pol milijona. Rusija si bo že zapomnila svojo zavratno prijateljico, Nemčijo!

Buri in Angleži se pogajajo za mir. Ni še gotovo, kdo je začel te pogovore. Bržčas Angleži, ker se jim vedno slabše godi, in njih kralj želi miru. Mogoče tudi, da se hočejo Angleži hvaležne izkazati, ker so Buri velikodušno izpustili zadnjič vjetega generala Methuena. A verjetno ni. Mogoče pa tudi, da hočejo Angleži vojsko zavleči in se pripraviti za nadaljni boj. Zaupati jim ni nič.

LISTEK.

Saj nima časti.

(Dalje.)

Slišal se je tih glas postrežnice, ki je poklicala hišno gospodinjno. Gospodična gre vun in postrežnica jo vede v sobo, v kateri je nekdanj bivala njena nečakinja, sedaj uboga soproga tovarnarja. Tu je stala ženska postava, zmršena, umazana, krog pleč in čez glavo odeta v veliko ruto. Ko vstopi gospodična, pade ji ihtoč in jokaje krog vratu. Teta jo pogleda in s strahom zapazi na obrazu svoje nečakinje krvave lise in kri. Vedela je, kaj se je bilo zgodilo. Vede jo k naslonjaču ter jo kakor otroka posadi vanj.

„Sedaj te ne pustim več odtod, mera je polna. Ti ostaneš pri meni.“

„Da, teta, pri tebi ostanemo. Bojim se, da me bo sicer ubil. Glej, takole me je danes zdelal, potem pa je šel nad me s sekiro! Komaj vem, kako sem mu ušla.“

„Ubogi, nesrečni otrok! Kdo bi si bil mislil da bo tak! Kje so otroci?“

„Pridejo takoj z deklo.“

Da bi otrokom ne napravljala žalosti, si gospa otere solze, skrbna teta pa ji nagloma izbrise kri iz lica.

Par ur pozneje šla je hudo stiskana gospa zavita v plašč svoje tete proti župnišću. Vedno ji je bil dober prijatelj in svetovavec ta ljubeznjivi gospod, ki jo je bil krstil in tudi peljal k prvemu sv. obhajilu. Govoril je bil tudi blagoslov nad njeno zakonsko zvezo, a ta blagoslov je uničila hudobija in greh. Sedaj ga je hotela prositi, naj ji preskrbi cerkveno dovoljenje, da sme živeti ločena od njega, ki je prisego pred altarjem dano izpolnjeval tako slabo.

Stari gospod je veliko molil za nesrečno gospo. In ker ni bilo upati, da se bo mož poboljšal, bi bil silno rad videl, da bi bila ostala pri teti. Zelo mu je bilo všeč, da se je sama za to odločila, ko jo je mož s takim hudobnim ravnanjem tako rekoč prisilil k temu.

„Res žalostno, silno žalostno je vaše življenje, gospa, pa vendar rečem: Hvala Bogu tisočkrat, ker ste storili veliko veliko več, kakor je bila vaša dolžnost. Sedaj morate le še moliti za zaslepljenega soproga.“

Malo časa potem klečala je pred tabernakelnjom, in je izlivala Jezusu svoje srce. Potožila mu je svoje brezmejno gorje in ni se branila solz, ki so jo obilno polivale. Pa niti sence nevolje ni bilo najti v njenej duši, češ, čemu in zakaj toliko trpim. Ni se kregala z Bogom, dasi je tožila kakor nekdanj Izveličar na križu: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil,“ pa to ni bilo godrnjanje. Ni sicer nehala prositi, a vendar se brezpogojno podvrže volji božji.

Kar se ji zdi, da ji govori Jezus: „Premisli, hči moja, meni na ljubo, kaj bi se vse utegnilo zgoditi, ako moža zapustiš, pa kaj tudi, ako ostaneš pri njem.“

In gospa si je rekla:

„Tvoja čast, o Bog, tvoja volja naj je vodilo mojih dejanj. Preudarila bom, kaj bi se zgodilo, ako pri možu ostanem, in kaj če ne. Če zapustim nesrečneža, da, kaj potem? Igralka bo živela na mojem mestu z njim, morebiti bo prodal tovarno, šel daleč stran in živel zapravljivo. Morebiti nagloma umre, ali se ponesreči v pijanosti, bolan obleži, in igralka prav gotovo duhovna ne bo pustila k njemu. Bržkone bi se pogubil na veke.“

— Če pa ostanem? —

Tako se je vprašala gospa in se tresla strahu.

„Morebiti ga pa vendar le gane ljubezen in potrpežljivost in bo pustil igralko.“

„Morebiti ga pa vendar ne morem rešiti, ako nagloma umrje in nepripravljen. Morebiti ležem kmalu v grob zaradi obile žalosti in tuge. Kaj z njim? Bi li ostal trd ob moji smrti; morebiti bi bil celo vesel?“

Pa je li moja dolžnost svoje življenje žrtvovati za dušo njegovo? Ne dolžnost ni, gotovo ne, a to bi bila daritev, podobna nekoliko daritvi Izveličarjevi, ki bi še tisočkrat dal življenje za eno dušo, ako bi bilo mogoče in potrebno.“

In spet se je zamislila in v duhu je zrla moža pogubljenega v peklju. Grozna misel! Njen mož le — in pogubljen! Ne, ne, to ne sme biti. „Ne pripusti, o Jezus“ vzdih-

hovala je v enomer.“ Pa je spet videla moža spokorjenega, v nebesih povečanega. In že omagujoča požrtvovalna ljubezen se je ojunčila. Pa spet ji je prišlo na misel: „Kaj pa, ako me v svoji jezi ubije. Da, ako me v svoji hudobiji celo namenoma umori?“ Tresla se je po vsem životu ob misli, da bi potem moral umreti na morišču, in rekla si je: „Moj Bog, kaj lahko postane morilec, ako pri njem ostanem, in sramotne smrti bi umrl.“

Pot ji je kapal raz čelo in tekkel po licih v velikih kapljah. Njena duša je bila pač pripravljena vdati se v voljo božjo; a narava se je ustavljala, narava, ki se upira zaničevanju in trpljenju.

In Jezus je spet govoril v njenej duši: „Bolje je, da postane tvoj morilec in umrje spokorjen, ko pa da pride v pekel in na veke izgubi Boga. Tvoje plačilo bo veliko.“

Ne trenutek se ni pomišljala marveč rekla: „Gospod, ne moja ampak tvoja volja naj se zgodi. Hočem trpeti in vstrajati, samo daj mi, da te še bolj ljubim.“

Končan je bil siloviti boj v njenem srcu. Pomirjena je bila njena duša. Pogumno je hotela hoditi dalje ta križevi pot, saj jo čaka nevenljivi venec — mučenštva. (Konec sledi.)

Domače vesti.

(† Kardinal Missia) bo pokopan v sredo po veliki noči in sicer najbrže v cerkvi na sveti Gori pri Gorici. Tako je odločil v oporoki. Ko je papež izvedel o njegovi smrti, se je zelo užalostil in dejal: „Bil je svet mož.“ Prvostolnemu kapiteljnu v Gorici je med prvimi izrazil sožalje presvetli cesar. Izrazili so sožalje iz Dolenjske: mil. g. prošt dr. Elbert, bivši njegov tajnik in spremljevalec na potu v Rim, po kardinalski klobuk, v svojem in kapiteljna imenu; po njem: dekanjska duhovščina, samostan frančiškanski, usmiljenih bratov in šolskih sester v Šmihelu. Sožalje je izrazil tudi g. župan Zurec v imenu občine šmihelske-stopiške, katere najodličnejši častni občan je bil pokojni kardinal. K pogrebu ide mil. g. prošt in še nekaj drugih duhovnikov.

(Šola „Glasbene Matice“ v Novem mestu.) V soboto 5. aprila 1902 v Čitalnični dvorani v Novem mestu koncert na korist revnim učencem ter učiteljskemu bolniškemu zalogu. Pevske točke izvršujejo mali in večji šolski zbor sé sodelovanjem zbora „Dolenjskega pevskega društva“, instrumentalne šolski gojenci. Iz prijaznosti sodelujejo gospodičine: G. Golijeva, M. Rosinova in M. Slančeva. Posamne točke vodita gg. I. Hladnik in A. Spaček. Natančni programi se bodo dobivali pred koncertom pri blagajnici. Posebna vabila se ne izdajajo. Cene prostorom: sedeži od 1. do 5. vrste po 2 K — h, od 6. vrste dalje po 1 K 60 h, članom Dolenjskega pevskega društva in Glasbene Matice na osobo glaseči se sedeži do vštete 4. aprila za polovico iste cene; vstopnina 1 K, dijaška vstopnina 40 h. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Blagajna pred koncertno dvorano se odpre eno uro pred početkom koncerta, sedežni listki se dobivajo od 1. do 5. aprila tudi v trgovini g. Jos. Medveda na Mestnem trgu. — H temu koncertnemu naznanilu pristavljamo, da so programne točke res lepo izbrane. Poleg starejših klasikov čitati je tudi slovanske velmože B. Smetana, A. Dvorak, Čajkovski itd. Za nas Dolenjce in staro slovensko glasbo je posebej znamenito, da se bode pela tudi lepa pomenljiva pesem „Ave, presvitla Marija“, nekdanjega novomeškega kanonika Matije Kastelca. M. Kastelec je bil tu kanonik od l. 1657. do svoje smrti l. 1688; pokopan je v frančiškanski cerkvi. Bil je ves vnet za Marijino slavo, kar kaže tudi podoba in napis vrhu vežnih vrat njegove, sedaj pl. Langerjeve hiše v Novem mestu:

SUB POTESTATE MARIANA
VIVET ÆDES CASTELZIANA.

Šolsko upravništvo.

(Vabilo na občni zbor) hranilnice in posojilnice za Kandijo in okolico, reg. zadruga z neomejeno zavezo. Ker se občni zbor ni mogel vršiti 17. m. m. skliče se na dan 7. aprila t. l. drugi občni zbor ob 1. uri popoldne z ravno istim vsposedom. Opomba. Ako bi ta zbor ob 1. uri ne bil sklepčen skliče se ob 2. uri drugi občni zbor, ki sme brezpogojno sklepati. Načelstvo.

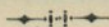
(Svarilo!) Ponavlja se je v naš okraj zanesla prešičja kuga po hrvaških prešičih ter prizadela kmetovalcem občutljivo škodo. Akoravno so se kmetovalci vže večkrat svarili pred nakupom hrvaških prešičev vendar ona v nekaterih krajih v lastno škodo ne opusti te kupčije. Ker se je zadnji čas zopet zanesla prešičja kuga iz Hrvaškega posebno v žužemberški sodnji okraj in v fare Podgrad in Stopiče, je okrajno glavarstvo primorano, da s tem zopet svari kmetovalce pred nakupom hrvaških prešičev in priporoča nakup domačih zdravih prešičev. Kmetovalci se slednjič opozarjajo na postavno določilo, da za hrvaške na kugi bolne in pobite prašiče ne dobijo nikake državne odškodnine. Županstvu se daje to v tukajšno in večkratno splečno razglasilo na znanje.

C. kr. okr. glavarstvo Rudolfovo 21. marca 1902.

(Nove pesmi za majnik.) „Češčena kraljica“ 15 Marijnih pesmi za mešani zbor, solo in orglje zložil Ignacij Hladnik op. 45., partitura in 4 glasovi 3 K, posamezni glasi po 30 vinarjev, po pošti 10 vinarjev več. Dobe se te pesmi, ki so nadaljevanje Marijnih op. 15. in 25. v Kat. bukvarni in pri Schwentner-ju v Ljubljani, ter pri skladatelju v Novem mestu.

(Marjetice) nabrane nežni mladini. Uredil in založil Alojzij Merhar. — Tako je naslov najnovejši mladinski knjižici, katero so sestavili štirje bogoslovci ljubljanskega semenišča. Pesniški in pripovedni spisi slikajo otroče življenje in mišljenje ne samo naravno ampak res prirčno. Namenjena je sicer mladini, a brali jo bodo radi tudi drugi, zlasti naj jo vzemo v roke napornega dela trudni, bode jim prav v razvedrilo. Prav pripravna je knjižica za „pirhe.“ Broširan izvod stane 60 h, kartoniran 80 h, v platno vezan 1 K 10 h, elegantno vezan 1 K 80 h. Naroča se v ljubljanskem semenišču, a bo dobiti tudi v knjigarni J. Krajec nasl.

Vsem cenjenim naročnikom in bravcem „Vesela aleluja!“

Razne stvari.

* (Papež Leon XIII. in starost.) Sedaj ob jubileju sv. očeta pravi neki francoski list, da je v rodbini papeževi že od nekdanj navadno, da člani iste dožive visoko starost. Tako je brat papežev kardinal Pecci doživel 84. leto, a drugi njegov brat 91. leto. Prejšnji telesni zdravnik papežev je dejal pri neki priliki, ako Leona XIII. ne zadene kaka težka bolezen, doživi brezdvomno visoko starost, ker je povsem zdrave konstitucije. No, in naš sv. oče je res na tem, da morda doživi stoletnico svojega rojstva, ker ne čuti nikakih težkoč in slabosti, ki jih ima navadno starost v svojem spremstvu. Ko je bilo pred nekaj časa več njegovih kardinalov bolehnih, dejal je sv. oče šaljivo: „Vse boleha, samo mi mladi ljudje smo zdravi.“ Za vladanja sedanjega papeža umrli so trije državni tajniki in 138 kardinalov.

* (Kako Čehi delajo!) Nedavno je bila ljuta narodnostna borba med Čehi in Nemci v okolici Opave, v Katerinkah, ki pa še ni izvojevana. Vršile so se namreč občinske volitve, pri kateri so Čehi sicer propadli, a uložili ugovor. Zató pa niso vrgli orožja v kuruzo, nego jih je ta neuspeh osokolil na še čvrstejše delo. Prepričani, da je gospodarska organizacija na vsak način glavni pogoj uspešni politični borbi, so se vrgli vso silo na to organizacijo. Osnovali so že več zadrug, in ustanovili tudi društvo za vzdrževanje kmečkih posestev v Šleziji. Veliko posestvo v Katerinkah je že kupilo to društvo, in sedaj bode skrbno pazilo na vsako premembo v posestnih razmerah med Čehi in Nemci. — Ako se tako dela, ako se z nadrobnim delom osvaja pozicija za pozicijo, tiho, korak za korakom in vztrajno, a vsa češka javnost zasleduje skrbnim očesom in pazi na vsak korak, potem je naravno, da bodo imeli uspeh. A mi?

* (Orjaki.) Iz New Yorka javljajo, da je v votlini v okolici Nesa Reco (Nova Meksika) najdena okostnica človeka, ki je bil štiri metre dolg. Prsi so mu bile široke dva metra in 10 cm. V tisti okolici je še do 1000 okostij takšnih

orjakov. V indijskih pravljicah je še ohranjen spomin na ta starodavni narod orjakov.

* (Kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.) Ob času sv. Antona Padovanskega je bilo po Florenci silno razširjeno oderuštvo in skopuštvo in svetnik je ostro bičal to napako meščanov. Tedaj pa se je primerilo nekaj, kar je, kakor poroča sv. Bonaventura, celo mesto navdalo s silnim strahom. — Umrli je bogat oderuh in pri pogrebu je moral pridigovati sv. Anton. Prišel je čas in slavnega pridigarja je čakala velika množica ljudij. Sv. Antonu je pa že Bog razodel v molitvi, da je duša oderuhova pogubljen in da je zamanj vsaka molitev. — S. Anton je torej začel pridigovati. A mesto, da bi hvalil in poveljeval pokojnika, kakor je bila navada, je začel grajati oderuštvo in skopost. Dejal, da so skopuhi in oderuhi največji sovražniki človeškega rodu, da si žele toče, suše, vojske in drugih nesreč, pri katerih zamorajo stiskati in dreti priprosto ljudstvo in bogateti z velikimi dobički. Razven tega pa so tudi sovražniki svoje lastne duše. In svetnik je poydarjal: „Ravno ta le, ki ga sedaj pokopavamo, jo je pogubil in malokateri takih si jo reši. Da se prepričate, da govorim resnico, pojdite na njegov dom in tam boste našli pod njegovo blagajno, sredi njegovih zakladov tudi njegovo srce. Kajti sin Božji je rekel sam: „Kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce!“ — Po tem nenavadnem zaključku pridige so se ljudje usuli na dom umrlega skopuha in res so našli tam sred njegovih dragocenosti srce, gorko in krvavo. Ta čudež je množico silno razburil. Toda s tem še niso bili zadovoljni. Šli so odprli rakev in se prepričali, da mrtvec nima več srca v prsih. Množice se je polotilo velkansko razburjenje. Velikega grešnika niso dovolili na blagoslovljeno pokopališče pokopati. Prijeli so to truplo in ga vrgli v bližnjo reko. — Ta vzgled je silno vplival na ostale grešnike. Oderuštvo je pojemalo in v kratkem času popolnoma izostalo. Meščani so poslej še z večjimi častmi izkazovali sv. Antonu svojo ljubezen in posebno spoštovanje.

Loterijske številke.

GRADEC,	1. marca	18	85	32	52	45
TRST,	8. „	27	84	51	43	24
GRADEC,	15. „	11	10	74	72	66
TRST,	22. „	43	84	2	6	72

Hiša z opravo vred na Florjanskem trgu v Novem mestu, v kateri se nahaja že zelo stara gostilna, je na prodaj ali pa se odda od 1. maja t. l. naprej v najem. K hiši spada tudi velika njiva tik mesta in tri orale hoste. —

Natančneje se poizve pri gospej Mariji Kos v Novem mestu hiš. št. 125. (87—1)

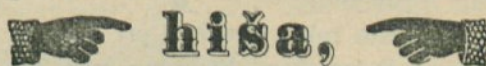
Stanovanje v I. nadstropju,

v najlepši legi, v bližini uradov, z razgledom na drevored, obstoječe iz treh sob, kuhinje, drvarnice in kleti je oddati

takoj pri Janez Košak-u v Rudolfovem. (90—1)

Kovača, pridnega, poštenega, treznega in vojaščine (nabora) prostega, sprejme podpisano oskrbništv. Kovači s preskušujo podkavske šole imajo prednost. Plača itd. po dogovoru. Nastopiti je službo do 15. aprila t. l. Oskrbništvo grajščine Klevevž, pošta Šmarjeta, Dolenjsko.

V najem se da nasproti farne cerkve, največje fare v Šent Vidu pri Zatičini

v kateri je bila že nad 80 let obstoječa prodajalna in dobro znana gostilna (preje Fačini), z gospodarskim poslopljem, ako treba, tudi nekaj vrta in zemljišča zraven. — Natančneji pogoji se izvedo pri g. Ivan Končina, veleposestniku v Gorenji vasi, pošta Zatičina, Dolenjsko. (84—1)

Vabilo k občnemu zboru

„Posojilnice v Žužemberku“, registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

ki se bode vršil dne 21. junija 1902 popoldan ob 6½ uri v posojilničnih prostorih se sledečim vspešdom:

1. Poročilo načelstva.
2. „ „ nadzorstva o poslovanji in dogodkih pretečenega in sedanjega poslovnega leta.
3. Letni račun za leto 1901 in zadržno stanje do 10./3. 1902.
4. Sklepanje o čistem dohodku l. 1901.
5. Volitev edstopniških članov načelstva in nadzorstva.

Izjava:

Bivši tajnik je podpisani posojilnici napravil nekaj tisoč kron škode. Oškodovalni znesek se bode mogel natančno določiti še le po dovršeni kazenski preiskavi in težkem pregledu vseh posojilničnih poslov, vendar je že sedaj gotovo, da ta znesek najbrže ne bo presegal 20.000 K (dvajset tisoč kron). Ta znesek ni tolik, da bi mogel poslovanje naše posojilnice, ki obstoja vže 11. leto, kakorkoli ovirati, ali celo kateremu koli udeležencu, posebno pa vložnikom hranilnih vlog napraviti kakoršnokoli škodo. Zadnji občni zbor l. 1901 je namreč odobril naslednjo zadržno bilanco:

Aktiva.				Bilanca (Stanje).				Pasiva.			
Št.	Predmet	K	h	Št.	Predmet	K	h	Št.	Predmet	K	h
1	Posojila	390.231	87	1	Deleži			1		5.916	—
2	Zaostale obresti posojil	9.874	92	2	Dividende (obresti)	739.25		2		1.134	37
3	Naložen denar	118.913	13			395.12					
4	Nevzdignene obresti od istega	983	78	3	Hranilne vloge			3	Hranilne vloge	475.467	47
5	Prehodni zneski	1.949	30	4	Kapitalizovane obresti			4	Kapitalizovane obresti	13.630	03
6	Inventar	559	25	5	Predplačane obresti posojil			5	Predplačane obresti posojil	3.003	49
	Gotovina koncem l. 1900	8.994	92	6	Posebna rezerva	25.720.66		6	Posebna rezerva	26.293	75
					Donesek leta 1900	573.09			Čisti dobiček	6.057	06
										531.507	17
		531.507	17							531.507	17

Uže koncem leta 1900 znaša toraj sam rezervni zaklad 32.350 K 81 h. Pri raznih trdnih denarnih zavodih imamo naložene gotovine brez obresti 185.619 K.

Lahko torej jamčimo, da nikdo ne bode imel škode vsled kaznjivega poslovanja, katero je bivši tajnik zakrivil. Natančna pojasnila daje načelstvo i se bodo prijavila pri občnem zboru 21. junija t. l.

Zaradi okolnosti, početkom omenjenih se občni zbor ne more prej odrediti.

Žužemberk 25. marca 1902.

Posojilnica Žužemberk, registr. zadruga z neomejeno zavezo.

Ivan Kadunc, načelnik

Franc Walland, Josip Pehani, Josip Podboj, Feliks Pehani, Ivan Jerše, odborniki.

Hiša in gostilna

na prav lepem prostoru na glavni cesti blizu mesta, s 2 hlevoma ter sploh z vsem gospodarskim poslopjem, 4 joha polja se takoj iz proste roke proda ali pa tudi pod ugodnimi pogoji da v najem. Hiša je pripravna za vsaki obrt.

Natančneje v Kandiji št. 26. pri Novem mestu. (61—3)

Semenj v Št. Jerneju

na Dolenjskem je mesto tisti dan po svetem Jožefu vsako leto 12. aprila za blago in živino.

Županstvo v Št. Jerneju.

Molitvice za sv. Očeta Leona XIII. ter k presv. Srcu Jezusovemu dobivajo se 100 komadov po 80 vinarjev v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Kos zemljišča

je na prodaj iz proste roke, (gmajna) pri cesti na Selih št. 2., fara Bela cerkev na Dolenjskem. Približna cena 300 K. (58—3)

Gostilna in prodajalna

v Prečini tik farne cerkve se takoj da v najem. — Pogoje se izve pri lastniku Jos. Drenik-u v Bršljinu. (65—3)

Hiša je na prodaj iz proste roke, kakor tudi več gospodarskega poslopja in en oral njive pri hiši. — Več pove Jernej Sitar, mizar v Smihelu št. 46.

Šmarnice.

Premišljevanje o Srcu Marije.

Po o. Hattlerju T. J. napisal P. Ladislav Hrovat F. M.

Šmarnice začele se bodo razpošiljati s 15. aprilom

iz knjigarne J. Krajec nasl.

v Novem mestu.

Vezane bodo lično, samo v platno in z rudečo obrezo.

Cena 1 K 80 v,
po pošti 20 vinarjev več.

Naznanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

Tudi slav. p. n. občinstvu naznanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne šofe ter tudi nepremočljiv tirolski loden za haveloke.

Tudi imam narejene haveloke vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni.

Dijakom znižane cene!

Jakob Mikolič, (158—1)

krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 92

priporoča se preč. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno — talarje, površnike itd. —

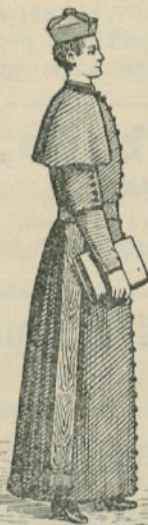
po najkuspnejšem in najnovjšem kroju. — Izdelujem vsako v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se preč. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljam, da bom vedno skrbel, da izvršim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno

krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zatorej se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilega.

Kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu ima na prodaj:

lepo sadno drevje

in sicer visoko- in poldebelnata jablana najboljših vrst po 50 do 70 h, in hruške moštnice po 60 do 80 h komad.

Drevje se oddaja le proti takojšnjemu plačilu, oziroma povzetju. (79—2)

Učenca

za ključarsko obrt sprejme v poduk takoj

Jožef Žibert,
ključar.

(57—3)

Žabja vas št. 27.

Tri parcele prostora za stavišča

v bližini mesta mej tako zvanimi „mestnimi vrtovi“ so na prodaj. Taiste so pripravne za vsako podjetje kakor: letovišče, restavracijo, kopelj itd. Vsi uradi nahajajo se v bližini.

Vprašanja naj se pošljejo na upravištvo tega lista.

Želite

da Vam nesejo kure po zimi veliko jajc?
več in boljsega mleka?

debele in čvrste prašiče?

zdravo in lepo mlado živino?

močno in trpežno vprežno živino?

pri tem prinesujete k krmi Barthelovo poklajno apno.

Za ta mali trošek Vam ne bo nikdar žal. — Navodilo dobiti je brezplačno pri

Miha Barthel in drug na Dunaju,
X., Keplergasse 20.

(310—9) — Dopisuje se slovensko. —

Krompir in gnoj

sta po vredni ceni za dobiti pri gospej pl. Fichtenau v Novem mestu. (76—2)

Prvo darilo.

Mc. Cormick Harvesting Machine Company

(čikaška tovarna strojev za žetev.)

Pariz 1900.

Izdeluje:

stroje za vezanje snopov, stroje za košnjo, brusilne stroje, 'Daisy' stroje za skladanje snopov, grablje za mrvo, 'Manila' vrvice za vezanje snopov.

Vsako leto se izdela 362.000 strojev.

WILLIAM J. STILLMAN,
ravnatelj.

Ne kupite, predno niste videli naših strojev in poizvedeli njih cene.

Velikanska zaloga cenih nadomestnih delov
Zahtevajte našo knjigo vzorcev.

BUDAPEST,
V., Váci-ut Nr. 30.

O Z N A N I L A

domačih obrtnikov v Novem mestu, kateri se slav. občinstvu in preč. duhovščini najvljudneje priporočajo k obilni naročbi in prijaznemu obisku.

Matko Malovič, mizar

izdeluje stavbeno in pohištveno mizarstvo v najnovejšem slogu. V zalogi ima gotove mrliške krste po nizkih cenah!

AVGUST KÜSSEL

izdeluje vsa pod kleparsko stroko spadajoča dela, pokrivanje zvonikov in streh, napravo žlebov, razne posode in orodja za kletarstvo, mehove za žvepljanje itd. vse po nizkih cenah!

J. GREGOREC, pri mostu

priporoča svojo zalogo vsakovrstnih dežnikov in lepo izbiro različnih solčnikov. Preobleke in popravila se točno in ceno izvrše.

Gustav Murn, svečar

priporoča veliko zalogo voščenih sveč in najfinejšega medu za pitanje čebel. Kupuje rumeni vosek in voščine po najvišji ceni!

Andr. Doktorič, zlatar

priporoča raznovrstne zlatnine in srebernine vseh predmetov, kakor tudi žepnih ur in zalogo Gramophonov. Sprejemlje popravila ter ista ceno in solidno izvršuje. Kupuje staro zlato in srebro po najvišjih cenah.

Dimit. Štefanovič, čevljar

priporoča zalogo obuvala lasnega izdelka iz najboljšega usnja. — Naročila se izvršujejo *hitro, solidno in ceno!*

LEOPOLD KOPAČ,

priporoča sl. občinstvu svojo veliko zalogo najnovejših klobukov, kakor tudi svojo gostilno, kjer toči domača izborna vina in sveža piva; dobe se tudi gorka in mrzla jedila po nizkih cenah.

BRATA APPE V KANDIJI

priporočata preč. duhovščini in sl. občinstvu vsakovrstne svoje lončene izdelke. — V zalogi imata raznobarvene lončene peči, štedilnike s kahlicami. Vse je po preskušnji ognju protivno in trpežno izvršeno. Peči v šole, pisarne in večje dvorane izdelujeta z „multiplikatorji“, pri katerih se za 60% kurjave prihrani. **NIZKE CENE!**

FRAN CIBER,

podobar sedaj v Šmihelu, izdeluje razna podobarska dela, n. pr. altarjev, prižnic, spovednic, in križevih potov v vseh slogih, barvano ali naravno. **Nizke cene!**

Anton Kokalj,

kamnosek v Bršljinu

izdeluje razna kamnoseška dela: za stavbe in drugo. Izdeljujejo se v prav obilnemu številu nagrobni spominki po zelo nizkih cenah!

Davorin Frančič,

priporoča zalogo najnovejših klobukov, kolesarskih in drugih čepic. Sprejemlje pod to stroko spadajoča popravila, snazenje in kemično barvanje slamnikov po nizkih cenah.

Adolf Loboda,

ključavničar in mehanikar

naznanja sl. občinstvu, da se je na novo tu naselil. Izdeluje vsa k njegovi stroki umestna dela, popravljanje strojev in bicikljev ter druga umetna dela po najnižjih cenah.

IVAN KASTELIC, pek

priporoča vedno sveži kruh, dobra, ukusna, gorka in mrzla jedila, žganje najboljših domačih vrst: brinovec, slivovko, vinsko žganje in druge sladke opojne pijače. Dobra in cena postrežba.

Josip Kos, knjigovez

izvršuje knjigovezna dela, ter priporoča svojo trgovino z raznovrstnim papirjem, pisalnim in risalnim orodjem, raznih razglednic in knjig po najnižji ceni.

IVAN PINTAR,

 sobni slikar in pleskar

se priporoča za razna k njegovi stroki spadajoča dela, izvršuje tudi napise vseh vrst po jako zmernih cenah.

Fran Murn, svečar, Kandija

priporoča svojo veliko zalogo voščenih sveč, in medu ter lectarskih izdelkov. Kupuje v vseh množinah voščene po najboljših cenah.

Anton Hočevar,

tovarnar in strojar

izdeluje najboljše vrste usnja in podplatov, katerih ima vedno v zalogi. Dalje priporoča domače umetno izdelanega usnja raznih barv in vse čevljarске potrebščine. Nizke cene.

Fran Lepič, strugar (Drechsler)

izdeluje razna strgarska dela za mizarje, kegle, krogle in pipe za sode vseh vrst, iz dobrega lesa, po nizkih cenah.

Fran Kondrič,

izvošček (po domače Čampa)

ima pripravljeno uprego za prevažanje oseb ob vsakem času, na vse strani. Prijazna postrežba, cene jako nizke.

Franjo Picelj, čevljar

se priporoča sl. občinstvu in preč. duhovščini k obilni naročbi za vsakovrstna obuvala, katera se pri meni izdelujejo lično in trpežno, po zmernih cenah. — Stanuje v kat. domu rok. pomočnikov.